

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Tos/19/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125010350
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8125010350.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Gabriely Dubovej, PhD. a JUDr. Lucie Bašistovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 05.08.2025, v trestnej veci odsúdeného A. B. o jeho žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 3PP/9/2025 zo dňa 15.05.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 415 ods. 1, ods. 3 Tr. poriadku a § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zákona zamietol žiadosť odsúdeného A. B. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/127/2019 zo dňa 17.2.2020 v spojení s uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 41PP/11/2021 zo 4.3.2022 v trvaní 11 mesiacov a 8 dní a rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/77/2023 zo dňa 23.2.2024.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený ihneď, po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť, ktorú následne prostredníctvom svojho obhajcu aj bližšie písomne odôvodnil. Poukázal na to, podľa napadnutého uznesenia súd pri rozhodovaní o zamietnutí jeho žiadosti vzal do úvahy posledné hodnotenie z výkonu trestu odňatia slobody, najmä prihliadal na resocializačnú prognózu, ktorá je podľa nástroja hodnotenia trestnej činnosti CRA nepriaznivá. Ďalej súd prihliadol na skutočnosť, že sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti aj napriek uloženým nepodmienečným trestom odňatia slobody. Zdôraznil k tomu, že podľa hodnotenia ÚVV a ÚVTOS C. nebol disciplinárne potrestaný a ani odmenený; správval sa na požadovanej úrovni, bol premiestnený do oddielu s diferenciačnou skupinou „C“; jeho adaptácia prebehla bez problémov a negatívnych prejavov; absolvoval ambulantnú protialkoholickú liečbu a počas tohto obdobia bolo jeho správanie na požadovanej úrovni a nastavený liečebný proces akceptoval; v rámci interpersonálnej oblasti neboli zaznamenané konflikty; ústav zaevidoval kladný poznatok v súvislosti so zodpovedným prístupom pri činnostiach súvisiacich so všeobecným rozvojom osobnosti odsúdeného; do pracovného procesu nebol zaradený pre nedostatok pracovných príležitostí; priebežne sa zapájal do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti; deklaroval formálne čiastočný kritický postoj k spáchanému trestnému činu. Z uvedených poznatkov a zistení ústavu, tento vyhodnotil riziko recidívy ako veľmi vysoké. Sťažovateľ vytýka, že tento názor nekriticky prevzal aj súd, pričom poukázal na nevyrovnaný celkový priebeh výkonu trestu a riaditeľovo neodporúčanie podmienené ho prepustiť z výkonu trestu. Podľa jeho názoru za stavu, že žiaden čiastkový záver riaditeľa ústavu nie je negatívny, avšak celkový záver resocializačnej prognózy je nepriaznivý, indikuje nepreskúmateľnosť celého hodnotenia ÚVV a ÚVTOS C.. Podľa neho nie je možné mechanickým odkazom na jeho predchádzajúcu kriminálnu činnosť uzavrieť, že súd nepresvedčil o tom, že povedie v budúcnosti riadny život. Naopak, pri posúdení predpokladu vedenia riadneho života je potrebné náležitým spôsobom zohľadniť aktuálne poznatky o osobe odsúdeného, stav jeho nápravy i prostredie, v ktorom by sa po prípadnom podmienenom prepustení z výkonu trestu ocitol (I. ÚS

36/2022). Z obsahu hodnotenia nevyplýva negatívny poznatok, on sám deklaroval svoj kritický postoj k spáchanému trestnému činu a o prostredí, v ktorom by sa mal po prípadnom podmieničnom prepustení ocitnúť, nie je v napádanom uznesení zmienka. Má za to, že záver súdu o nesplnení materiálnej podmienky na podmieničné prepustenie v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona je vzhľadom na obsah hodnotenia ústavu, ktorý vo svojich čiastkových zisteniach nerezultoval negatívne hodnotenia, predčasný. S poukazom na uvedené navrhol, aby nadriadený súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu, ako aj zo samotného napadnutého uznesenia vyplýva, že ods. A. B. vykonáva jednak trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/77/2023 z 23.2.2024, a jednak zvyšok trestu odňatia slobody v trvaní 11 mesiacov a 8 dní, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/127/2019 zo dňa 17.2.2020 v spojení s uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 41PP/11/2021 zo dňa 4.3.2022. Rozsudkom sp. zn. 4T/77/2023 bol odsúdený za pokračujúci prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zákona, ktorého sa dopustil 3.7.2023. Rozsudkom sp. zn. 5T/127/2019 bol uznaný za vinného z pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Tr. zákona v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, spáchaných 10.8.2019, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Z tohto úhrnného trestu bol dňa 2.9.2021 podmienične prepustený. V skúšobnej dobe podmieničného prepustenia sa však neosvedčil (dňa 18.9.2021 spáchal ďalší prečin nebezpečného vyhrážania, za ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/91/2021 z 13.12.2021), a tak uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 41PP/11/2021 zo 4.3.2022 bol nariadený výkon zvyšku trestu v trvaní 11 mesiacov a 8 dní.

Na výkon predmetných trestov odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom však uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Nt/4/2021 z 11.3.2021 došlo k zmene spôsobu výkonu trestu preradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Uvedený trest odňatia slobody a zvyšok trestu odsúdený vykonáva od 3.7.2023 s tým, že mu do výkonu trestu bola započítaná aj doba strávená vo väzbe od 3.7.2023 do 23.2.2024 vo veci sp. zn. 4T/77/2023. Koniec teraz vykonávaných trestov odňatia slobody má tak predpokladaný 11.10.2025.

Okresný súd náležitým spôsobom zisťoval, či sú v danom prípade splnené zákonom požadované podmienky pre to, aby mohol byť odsúdený podmienične prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a aj odcitoval ust. § 66 ods. 1 písm. a), § 66 ods. 3 Tr. zákona, ktoré tieto podmienky upravujú.

Z ustanovenia § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zákona vyplýva, že osoba odsúdená za prečin môže byť súdom podmienične prepustená na slobodu po výkone polovice uloženého nepodmieničného trestu odňatia slobody, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Podľa odseku 3 ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienične prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2 (teda po neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieničného prepustenia).

Zo spisového materiálu je zrejmé, že odsúdený výkonom celého zvyšku trestu z veci sp. zn. 41PP/11/2021 a výkonom jednej polovice trestu odňatia slobody uloženého vo veci sp. zn. 4T/77/2023 dňa 11.2.2025 splnil formálnu podmienku týkajúcu sa možnosti podmieničného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Ako správne konštatuje okresný súd v napadnutom uznesení, uvedené nie je možné konštatovať aj ohľadom splnenia materiálnych podmienok, ktoré zákon požaduje pre možnosť podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o materiálne podmienky, prvou je, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie, a druhou je, že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Prvá materiálna podmienka sa viaže na správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a jej plnenie preukazuje príslušný ústav na výkon trestu v hodnotení odsúdeného (§ 62 zák. č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody). S ohľadom na povahu a účel tohto právneho inštitútu je odôvodneným úsudok, že o takomto polepšení môže okrem iného svedčiť, ak odsúdený riadne a zodpovedne plní povinnosti, ktoré vo výkone trestu pre neho vyplývajú z právnych predpisov, ak dodržiava ústavný poriadok a stanovený režim, plní pokyny príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže, dodržiava zásady slušného správania, iniciatívne spolupracuje a plní program zaobchádzania, dodržiava povinnosti a zákazy obsiahnuté v zákone o výkone trestu odňatia slobody a vo vyhláske, ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu a pod.

Plnenie druhej materiálnej podmienky súd objasňuje a skúma komplexnejšie. Posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie, v ktorom žil, celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu s cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t. j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

Vychádzajúc z obsahu vykonaných dôkazov aj krajský súd v danom prípade dospel k záveru, že u odsúdeného A. B. uvedené materiálne podmienky splnené nie sú.

Z hodnotenia odsúdeného z ÚVV a ÚVTOS C., kde trest v súčasnosti vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, vyplýva, že zdanlivo splnil prvú materiálnu podmienku, pretože vo výkone trestu vystupoval na požadovanej úrovni, povinnosti odsúdeného si plnil a pokyny príslušníkov ZVJS rešpektoval. Tu je však potrebné komplexne prihliadnuť aj na to, že pred nástupom do výkonu predmetných trestov bol vo výkone trestu odňatia slobody už 5-krát (pred spáchaním predmetných trestných činov 3-krát), pričom už bol dvakrát aj podmienne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody (v teraz vykonávanom treste sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia neosvedčil), no vždy sa následne dopustil trestného činu. Ako už bolo vyššie uvedené, vo veci sp. zn. 5T/127/2019 bol podmienne prepustený dňa 2.9.2021, no už 18.9.2021 sa dopustil opäť prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zákona, za ktorý mu bol trestným rozkazom sp. zn. 3T/91/2021 uložený nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov.

Už len z týchto skutočností je zrejmé, že zlepšenie správania ods. A. B. je len prispôbením sa výkonu trestu odňatia slobody za účelom dosiahnutia podmieneného prepustenia. Badať to aj z jeho pasivity počas výkonu trestu, keď nebol ani raz disciplinárne odmenený. Rovnako to badať aj z iba čiastočne kritického postoja k jeho predchádzajúcej trestnej činnosti, ktorej sa napriek opakovanému výchovnému pôsobeniu vždy opätovne dopustil. Prehliadnuť nie je možné ani nedostatok zistený na začiatku výkonu trestu, keď porušil zásady slušného správania. Z hodnotenia odsúdeného a jeho výpovede je tiež zrejmé, že v prípade jeho prepustenia nie je možné očakávať ani zmenu prostredia a spôsobu života, za ktorých predtým trestnú činnosť páchal. Nie je vyučený v žiadnom odbore a negramotný, čo nedáva predpoklad ani pre jeho uplatnenie na pracovnom trhu.

Podľa riaditeľa ÚVV a ÚVTOS nepriaznivá je aj resocializačná prognóza odsúdeného a rovnako je vysoké tiež riziko jeho recidívy. Predovšetkým vzhľadom na uvedené skutočnosti, vysoké riziko recidívy, predchádzajúce odsúdenia a s poukazom na nevyrovnaný celkový priebeh výkonu trestu riaditeľ neodporučil odsúdeného podmienne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody a ani sa nepripojil k jeho žiadosti.

Výrazne negatívne skutočnosti týkajúce sa osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života vyplývajú aj z odpisu registra trestov a z pripojených spisov o odsúdeniach A. B.. V odpise registra trestov má odsúdený 10 záznamov pre rôznorodú trestnú činnosť.

Z týchto skutočností je zrejmé, že od A. B. nie je možné očakávať, aby v budúcnosti viedol riadny život.

Vzhľadom na uvedené musí aj krajský súd konštatovať, že záver okresného súdu v tom smere, že odsúdený nespĺňa zákonom požadované podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, je správny.

Krajský súd preto sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku ako nedôvodnú jednomyselne zamietol.
jednomyselne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.